

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19
120 00 Praha 2

Sp. zn.: **11 C 36/2010**

Žalobce: **Tomáš Pecina**
Slezská 56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaná: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**
Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2
IČ: 00025429

Odvolání

žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. 12. 2010, č. j. 11 C 36/2010-33,
podaná podle ustanovení § 201 *et seq.* občanského soudního řádu
(dále jen „**OSŘ**“)

Elektronicky

Bez poplatku [§ 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 549/1991 Sb.]

Bez příloh

I.

1. Žalobci byl doručen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. 12. 2010, č. j. 11 C 36/2010-33 (dále jen „**napadený rozsudek**“), jímž tento soud zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhá zadostiučinění v penězích ve výši 100 000 Kč s příslušenstvím za průtahy v řízení vedeném Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočkou v Liberci, pod sp. zn. 36 C 1/2006.

2. Protože napadený rozsudek je založen na vadném právním posouzení věci, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

odvolání

ve smyslu ustanovení § 201 *et seq.* OSŘ z důvodu podle § 205 odst. 2 písm. g) OSŘ a navrhnout, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že podané žalobě zcela vyhoví.

II.

3. Soud I. stupně sice připouští, že v podkladovém řízení docházelo k určitým průtahům, zejména na straně odvolacího Vrchního soudu v Praze, avšak tyto průtahy neshledal „natolik závažnými“ a vinu za pomalost řízení přisoudil zejména tomu, že žalovaný využívá bezezbytku svá procesní práva a podává opravné prostředky, resp. námitky podjatosti.

4. Dále obvodní soud přisvědčil námitce žalované, že nárok žalobce, tj. odškodnění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč, neodpovídá hodnotě předmětu sporu projednávaného v podkladovém řízení.

III.

5. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána v prosinci 2005, tedy před pěti lety, shora rekapitulované závěry napadeného rozsudku lze stěží označit za příléhavé.

6. Z procesního spisu zřejmá pomalost soudů není způsobována tím, že žalovaný využíval svých procesních práv, nýbrž tím, že odvolací soud ponechal každé podání, které mu bylo předloženo k projednání, řadu měsíců bez jakéhokoli úkonu spočívat ve frontě došlých věcí, takže celková délka řízení narostla postupně do těch obludných rozměrů, které je třeba konstatovat v současné době. Za tuto nečinnost nenese vinu žalovaný v podkladovém řízení, nýbrž výhradně žalovaná, která byla povinna zajistit soudům takové podmínky, aby jimi byla podání projednávána plynule a nemusela čekat v mnohaměsíčních frontách; takto ostatně v podobných případech pravidelně judikuje i Ústavní soud, který obecným soudům pomalost v obdobné dimenzi netoleruje.

IV.

7. Stejně tak není zcela přesné zjištění, že by snad žalovaná neodpovídala za délku zpracování znaleckého posudku. Krajský soud znalci toleroval mnohaměsíční překročení uložené lhůty a k aktivitě byl povzbuzen až tehdy, když si žalobce stěžoval na průtahy v řízení. Jestliže - mimochodem ničím nedoložené - onemocnění znalce zdrželo zpracování znaleckého posudku

o osm měsíců, bylo na krajském soudu, aby jej úkolu zprostil a ustanovil na jeho místo znalce jiného; to by však krajský soud musel plnit své povinnosti a dodržení lhůty ze strany znalce periodicky sledovat.

V.

8. Přisvědčit nelze konečně ani argumentu, že požadovaná výše satisfakce neodpovídá hodnotě předmětu podkladového řízení. Jak je zřejmé z *Manuálu pro aplikaci zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění zákona č. 160/2006 Sb., na případy odškodňování průtahů v řízení*, vydaného ministerstvem spravedlnosti, Kanceláří vládního zmocněnce pro zastupování České republiky před Evropským soudem pro lidská práva, v květnu 2006, ten reflektuje pro stanovení výše relativní satisfakce hodnotu sporu pouze v omezené míře procentuálním zvýšením nebo snížením výše náhrady, což je zcela v souladu s tím, že žalobci přísluší satisfakce za průtahy v řízení i v případě, že by v podkladovém sporu neuspěl vůbec, tzn. že by jeho žaloba byla zcela nedůvodná.

9. Tuto úvahu měl soud I. stupně učinit, avšak nestalo se tak, a je na soudu odvolacím, aby to napravil a jeho chybný právní názor v tomto směru korigoval.

VI.

10. Methodika stanovená v *Manuálu* vychází ze závěrů konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a je ústavně konformní a není důvodu, proč by ji neměl soud v rozhodované věci aplikovat a žalobě, jež z ní vychází, vyhovět.

VII.

11. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhová a přizná žalobci nárok na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

VIII.

12. Protože soud, který bude o žalobcově odvolání rozhodovat, je v soudní hierarchii přímo podřízen Vrchnímu soudu v Praze, o jehož průtazích se v řízení zejména jedná, žalobce zároveň podává

námitku podjatosti

směřující vůči všem soudcům Městského soudu v Praze i vůči všem soudcům Vrchního soudu v Praze, kteří by o této námitce měli rozhodovat.

V Praze dne 7. prosince 2010

Tomáš Pecina